

Chúa Nhật Tuần III - Mùa Phục Sinh

Bài đọc 1 Cv 2,14.22b-33

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

¹⁴ Trong ngày lễ Ngũ Tuần, ông Phê-rô đứng chung với Nhóm Mười Một lớn tiếng nói với dân chúng rằng: “Thưa anh em miền Giu-đê và tất cả những người đang cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, xin biết cho điều này, và lắng nghe những lời tôi nói đây.

^{22b} “Đức Giê-su Na-da-rét, là người đã được Thiên Chúa phái đến với anh em. Và để chứng thực sứ mệnh của Người, Thiên Chúa đã cho Người làm những phép màu, điềm thiêng và dấu lạ giữa anh em. Chính anh em biết điều đó. ²³ Theo kế hoạch Thiên Chúa đã định và biết trước, Đức Giê-su ấy đã bị nộp, và anh em đã dùng bàn tay kẻ dữ đóng đinh Người vào thập giá mà giết đi. ²⁴ Nhưng Thiên Chúa đã làm cho Người sống lại, giải thoát Người khỏi những đau khổ của cái chết. Vì lẽ cái chết không tài nào không chế được Người mãi. ²⁵ Quả vậy, vua Đa-vít đã nói về Người rằng: Tôi luôn nhìn thấy Đức Chúa trước mặt tôi, vì Người ở bên hữu, để tôi chẳng nao lòng. ²⁶ Bởi thế tâm hồn con mừng rỡ, và miệng lưỡi hân hoan, cả thân xác con cũng nghỉ ngơi trong niềm hy vọng. ²⁷ Vì Chúa chẳng đành bỏ mặc linh hồn con trong cõi âm ty, cũng không để Vị Thánh của Ngài phải hư nát. ²⁸ Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống, và cho con được vui sướng tràn trề khi ở trước Thánh Nhan.

²⁹ “Thưa anh em, xin được phép mạnh dạn nói với anh em về tổ phụ Đa-vít rằng: người đã chết và được mai táng, và mộ của người còn ở giữa chúng ta cho đến ngày nay. ³⁰ Nhưng vì là ngôn sứ và biết rằng Thiên Chúa đã thề với người là sẽ đặt một người trong dòng dõi trên ngai vàng của người, ³¹ nên người đã thấy trước và loan báo sự phục sinh của Đức Ki-tô khi nói: Người đã không bị bỏ mặc trong cõi âm ty và thân xác Người không phải hư nát. ³² Chính Đức Giê-su đó, Thiên Chúa đã làm cho sống lại; về điều này, tất cả chúng tôi xin làm chứng. ³³ Thiên Chúa Cha đã ra tay uy quyền nâng Người lên, trao cho Người Thánh Thần đã hứa, để Người đổ xuống: đó là điều anh em đang thấy đang nghe.”

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 15,1-2a và 5.7-8.9-10.11 (Đ. c.11a)

Đ. *Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.*

¹Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con,
vì bên Ngài, con đang ẩn náu.^{2a}Con thưa cùng Chúa: “Ngài là Chúa con
thờ.⁵Chúa là phần sản nghiệp con được hưởng,
là chén phúc lộc dành cho con;
số mạng con, chính Ngài nắm giữ.

Đ. *Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.*

⁷Con chúc tụng Chúa hằng thương chỉ dạy,
ngay cả đêm trường, lòng dạ nhẩn nhủ con.⁸Con luôn nhớ có Ngài trước
mặt,
được Ngài ở bên, chẳng nao núng bao giờ.

Đ. *Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.*

⁹Vì thế, tâm hồn con mừng rỡ, và lòng dạ hân hoan,
thân xác con cũng nghỉ ngơi an toàn.¹⁰Vì Chúa chẳng đành bỏ mặc con
trong cõi âm ty,
không để kẻ hiểu trung này hư nát trong phần mộ.

Đ. *Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.*

¹¹Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống:
trước Thánh Nhan, ôi vui sướng tràn trề,
ở bên Ngài, hoan lạc chẳng hề vơi!

Đ. *Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.*

Bài đọc 2 1 Pr 1,17-21

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phê-rô tông đồ.

¹⁷ Anh em thân mến, Thiên Chúa là Đấng không vị nể ai, nhưng cứ
theo công việc mỗi người mà xét xử. Vậy nếu anh em gọi Người là Cha,

thì anh em hãy đem lòng kính sợ mà sống cuộc đời lữ khách này. ¹⁸ Anh em hãy biết rằng không phải nhờ những của chóng hư nát như vàng hay bạc mà anh em đã được cứu thoát khỏi lối sống phù phiếm do cha ông anh em truyền lại. ¹⁹ Nhưng anh em đã được cứu chuộc nhờ bửu huyết của Con Chiên vẹn toàn, vô tỳ tích, là Đức Ki-tô. ²⁰ Người là Đấng Thiên Chúa đã biết từ trước, khi vũ trụ chưa được dựng nên, và Người đã xuất hiện vì anh em trong thời cuối cùng này. ²¹ Nhờ Người, anh em tin vào Thiên Chúa, Đấng đã cho Người trỗi dậy từ cõi chết, và ban cho Người được vinh hiển, để anh em đặt niềm tin và hy vọng vào Thiên Chúa.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng **Lc 24,13-35**

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

¹³ Vào ngày thứ nhất trong tuần, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số. ¹⁴ Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra. ¹⁵ Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ. ¹⁶ Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người. ¹⁷ Người hỏi họ: “Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy?” Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.

¹⁸ Một trong hai người tên là Cơ-lê-ô-pát trả lời: “Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giê-ru-sa-lem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay.” ¹⁹ Đức Giê-su hỏi: “Chuyện gì vậy?” Họ thưa: “Chuyện ông Giê-su Na-da-rét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân. ²⁰ Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá. ²¹ Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi. ²² Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm, ²³ không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống. ²⁴ Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy.”

²⁵ Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng: “Các anh chẳng hiểu gì cả! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ! ²⁶ Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao? ²⁷ Rồi bắt đầu từ ông Mô-sê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

²⁸ Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải đi xa hơn nữa. ²⁹ Họ nài ép Người rằng: “Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn.” Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ. ³⁰ Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ. ³¹ Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất. ³² Họ mới bảo nhau: “Dọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên sao?”

³³ Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. ³⁴ Những người này bảo hai ông: “Chúa trời dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn.” ³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

Reading 1 **ACTS 2:14, 22-33**

A reading from the Acts of the Apostles

Then Peter stood up with the Eleven,
raised his voice, and proclaimed:
“You who are Jews, indeed all of you staying in Jerusalem.
Let this be known to you, and listen to my words.
You who are Israelites, hear these words.
Jesus the Nazarene was a man commended to you by God
with mighty deeds, wonders, and signs,
which God worked through him in your midst, as you yourselves know.
This man, delivered up by the set plan and foreknowledge of God,
you killed, using lawless men to crucify him.
But God raised him up, releasing him from the throes of death,
because it was impossible for him to be held by it.
For David says of him:

*I saw the Lord ever before me,
with him at my right hand I shall not be disturbed.
Therefore my heart has been glad and my tongue has exulted;
my flesh, too, will dwell in hope,
because you will not abandon my soul to the netherworld,
nor will you suffer your holy one to see corruption.
You have made known to me the paths of life;
you will fill me with joy in your presence.*

“My brothers, one can confidently say to you about the patriarch David that he died and was buried, and his tomb is in our midst to this day. But since he was a prophet and knew that God had sworn an oath to him that he would set one of his descendants upon his throne, he foresaw and spoke of the resurrection of the Christ, that neither was he abandoned to the netherworld nor did his flesh see corruption. God raised this Jesus; of this we are all witnesses. Exalted at the right hand of God, he received the promise of the Holy Spirit from the Father and poured him forth, as you see and hear.”

The Word of The Lord

Reading 2 **1 PT 1:17-21**

Beloved:

If you invoke as Father him who judges impartially according to each one's works, conduct yourselves with reverence during the time of your sojourning, realizing that you were ransomed from your futile conduct, handed on by your ancestors, not with perishable things like silver or gold

but with the precious blood of Christ
as of a spotless unblemished lamb.

He was known before the foundation of the world
but revealed in the final time for you,
who through him believe in God
who raised him from the dead and gave him glory,
so that your faith and hope are in God.

The Word of The Lord

Gospel **LK 24:13-35**

That very day, the first day of the week,
two of Jesus' disciples were going
to a village seven miles from Jerusalem called Emmaus,
and they were conversing about all the things that had occurred.
And it happened that while they were conversing and debating,
Jesus himself drew near and walked with them,
but their eyes were prevented from recognizing him.
He asked them,
“What are you discussing as you walk along?”
They stopped, looking downcast.
One of them, named Cleopas, said to him in reply,
“Are you the only visitor to Jerusalem
who does not know of the things
that have taken place there in these days?”
And he replied to them, “What sort of things?”
They said to him,
“The things that happened to Jesus the Nazarene,
who was a prophet mighty in deed and word
before God and all the people,
how our chief priests and rulers both handed him over
to a sentence of death and crucified him.

But we were hoping that he would be the one to redeem Israel;
and besides all this,
it is now the third day since this took place.
Some women from our group, however, have astounded us:
they were at the tomb early in the morning
and did not find his body;
they came back and reported
that they had indeed seen a vision of angels
who announced that he was alive.
Then some of those with us went to the tomb
and found things just as the women had described,
but him they did not see.”
And he said to them, “Oh, how foolish you are!
How slow of heart to believe all that the prophets spoke!
Was it not necessary that the Christ should suffer these things
and enter into his glory?”
Then beginning with Moses and all the prophets,
he interpreted to them what referred to him
in all the Scriptures.
As they approached the village to which they were going,
he gave the impression that he was going on farther.
But they urged him, “Stay with us,
for it is nearly evening and the day is almost over.”
So he went in to stay with them.
And it happened that, while he was with them at table,
he took bread, said the blessing,
broke it, and gave it to them.
With that their eyes were opened and they recognized him,
but he vanished from their sight.
Then they said to each other,
“Were not our hearts burning within us
while he spoke to us on the way and opened the Scriptures to us?”
So they set out at once and returned to Jerusalem
where they found gathered together
the eleven and those with them who were saying,

“The Lord has truly been raised and has appeared to Simon!”
Then the two recounted
what had taken place on the way
and how he was made known to them in the breaking of bread.